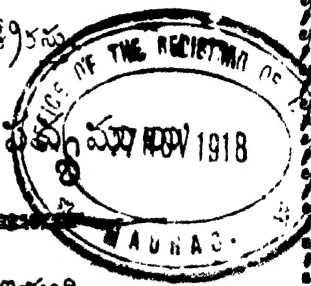

శ్రీకృష్ణ

దసరా పంక్తి మూలము 1918

ఇయ్యది,

నిత్యం వేంకటేశ్వర పీఠింగువద్దను,
ప్రచురింపబడియె.

వేంకటేశ్వర పీఠింగువద్దను,
అనకాపల్లి.

Sl. No 246

Sl. No 6336

1918

42

వెల ఒక అణ.

శ్రీరస్తు.

దసరాపద్యములు

— శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామి —

శ్రీ వేంకటేశ్వరా చిన్మయాకార
 పాలితమునిజాల వరరమాలాల
 భక్తకల్పమ్రుమా ప్రాప్తితశుభనామ
 పరమపావననామ ప్రాప్తివోద్రామ
 రాక్షసాభిచిరామ రణవిగభీమ
 నిజులనజ్జనకామ నీచశ్యామ
 అలిమేలమంగళే యుఖలభువనేశ
 దండమ్మగొనుమునే దండసంరక్ష
 పాలింపవేమమ్మ పక్షింద్రగమన
 శరజాభినేత్ర సత్కరుణాసముద్ర || జయా ||

— గీత వ తి.

కీర్తిపార్వతీపుత్ర కీర్తలోకమిత్ర
 పరమపాపనగ్ధాత్ర భవ్యచారిత్ర
 రాజీవదళనేత్ర రాజసత్వేత్ర
 నీకుమ్రైక్కేదనయ్య నిందువేడుకను
 ఏకదంతానీక నేకదండములు
 మోదకప్రియమాకు మోదంబుతోడ
 కార్యవిఘ్నములేమి కలుగకుండంగ
 కరుణించికాపాడు కరిరాజవదన
 పశ్య బెల్లములుమా పాలగలిగించు
 గోపనాథసముద్రా గురునకిప్పించు || ౧౫ ||

— శివ గీత వ తి. —

పద్మసంభవురాణి పరమకళ్యాణి
 అమరుపల్లవపాణి యలిసీలవేణి
 పుస్తకాంచితపాణి పూతగీర్వాణి
 కామరూపిణిహంస గమనభద్రాణి

హానిమావాక్కుల స్వరాలుమాయమ్మ
 నిన్నపూజింతుమో నీరజాతాక్షీ
 దేవకార్కాగమే నేషి నీపెపుడు
 సాహాయ్యపడుచున్న పంబరమ్మనను
 నూయదుదయయించి మాపాలగల్గి
 కలవిద్యలునేర్చి సాదరార్థముగఘ
 మించిపెద్దలజేసి పేరొందజేసి
 ఆయురారోగ్యంబు లభిమతార్థములు
 కడగానరావుండ గరుణింపవమ్మ
 బాలురమగుమమ్ము పాలింపవమ్మ ||జయా||

—♦ ద మ యం తి.

భీమావనీనాథు ప్రియపుత్రియైన
 దమయంతినలుడను ధరణీశునకును
 పత్నియైనకల సంపత్తులన్నించి
 సంతానవతియయ్యె సంతాత్మవిభుడు
 పుష్కరుండనునొక్క భూపాలుతోడ
 పాచికలాడితన వైభవంబెల్ల

నోడెనుదమయంతి యుర్వీశుతోడ
 నడవుల కేగెకడు యిడుమలంబడియు
 కలిదోషహరమగుడు కాంతుడంతటను
 మరలపుష్కరునితో పాచికలనాడి
 కై కొనియెరాజ్యమ్ము ఘనసంపదలను
 అంతదమయంతి త్సయ్యాత్మేశుగూడి
 సురుచిరాగ్రంసం భరితయెయుండె ||జయా||

—సావిత్రి—

బుధులారవినుడియ్యూ భూమండలమున
 భావినీమణులందు బరమకల్యాణి
 సుగుణసంపత్తిచే శోభిల్లునదియు,
 పతివ్రతాతిలకమై వ్రబలుసావిత్రి
 పతియల్పజీవియు భాగ్యరహితుడును
 పదఃకీనుడుఘోర వనవాసియనియు
 వినిబంధులెంతచెప్పిననుతావినక
 పరిణయంబయె సత్య వంశభూసాల్మ

నిరతంబుపతిభక్తి నిష్ఠతోనెరపు
 సత్యవంతునకవ సానకాలంబు
 డాయంగఁజేయెంట నాయంతయేగి
 శమనువేదిధముల సన్నతంపునును
 పతినిక్రమ్మరనుజీ వితునిజేయించె
 రవితనూజునిమిగుల ప్రార్థించికడకు
 మా మకురాజ్యమ్ము మరలనిప్పించె
 దృష్టిమాంద్యముబాపి కష్టములుదోసి
 అత్తమామలకునా నందమొనరించె
 ఈపుణ్యచరితమ్ము నెవరుచదివినను
 విగతపాపాత్ములై వెలయుదురుభువిని ||జయా||

— ఉత్తరకుమారప్రజ్ఞలు. —

వినవమ్ముజననికురు వీరులందఱును
 మనగోవులనుబట్టు కొనిపోయిరమ్ము
 జనకుడాలమున సుశర్మనువధించి
 ఆలనుమఱలించ వరిగొనిపోన

నీచిత్రముబుట్టె నేమిసేయుదును.
 నేనుపోయినసకల చినుషంబ లోన
 నిండిన నీకనున్బి దంజిహారుండ
 రథంబున నేను సారథియగుదులేదు
 అటును విడిచి పోయిన పామునయింట
 లోనివృద్ధునియింట కనుగొనిన న్యమును
 కలిపి పోయితిలోన గౌహదర్పమున
 నాశౌర్యనాశ్చర్య నాపాదుషములు
 గనపరుపగాదగిన కాలంబువచ్చె
 గానిసారథిలేని కారణంబునను
 భీరునిగతినింట దూరగావలసి
 దుర్యోధనాదియోధు లనొకమ్మునను
 దురించివె తునుజనులు మించిపోగడగను
 భీష్మద్రోణాదులను భీతిల్లజేసి
 సకలసేనాధిపుల సమయించివై తు
 కారపుల్ నాతోడ గలహించిరన్న
 నవ్యవేధువనముల్ నాకున్గగ్గవును ||జయో||

—● రుక్మిణీకల్పానామ —

శ్రీమహావిష్ణుండు శ్రీకృష్ణయాభ్యు
 దేవకీసుతుషగుచు తేజరిల్లగను
 శ్రీదేవిరుక్మిణిగ బెన్నొండభీష్మ
 కుంజనుభూపాల కుంజరాతులయ్యె
 నంతనెలతకు వయస్సులసరింపంగ
 జనకుడాదిగబంధు జనులురుక్మిణీ
 శ్రీకృష్ణునకుబెండ్లి చేయనూహించ
 నన్నయారుక్మితా నడ్డంబువచ్చి
 శిశుపాలునకుబెండ్లి నెతునదివలికె
 లనగరుక్మిణితన యన్నతలపెట్టి
 హరియందునునది గోకులపుట్టయు
 శిశుపాలువత్సరము పరనెనుల
 పట్టుదలయునునక్క వసుధామధేంద్రు
 రాదించిచెప్పిశ్రీ గోవిందునిగ
 బంపెసందేశమ్ము బ్రహ్మచారిడంత
 వ్రేల్లెకునుబోయి గోపబాలునకు

వినిపించెరుక్మిణీ విన్నపంబులను
 అంతశ్శ్రీకృష్ణుండు హ్నించుమిదిని
 రాజులోకంబడచి రాజముఖగొనగ
 జనియెనుండినపురికి సాహసంబునను
 ఇంతలోశశుపాలు డెలమిరుక్మిణీని
 తానుపెండ్లాడంగ దలచియేతెంచె
 సకలరాజులుచూడ సత్వరంబునను
 వక్షిందుశ్చహింబట్ట బరతెంచకరణి
 హరిరుక్మిణింగొంను సరిగెతనపురికి
 శశుపాలుడంతగడు సిగ్గొందిచనియె
 రుక్మిణీకృష్ణునిపైకి శ్రోక్షియెరాగ
 దనుజారిరుక్మిణిం దలమూతగొరిగె
 వైద్యబెండ్లాడె వాసుదేవుండు
 ఈపుణ్యచరితంబు నెవరుచదివినను
 నిఖిలసంపదలచే నెగడుదురుభువిని ||జయా||

—◆ సారాంగధర. ◆—

ఇలలోనరాజు మ హేంద్రముచుమున్న
 పాలించుచున్నట్టి జ్ఞానవశేష్యండు
 రాజనరేంద్రుండు కర్నాటకయనెడు
 క్రికన్నముచుబెల్లె చెసికొనినకల
 సౌఖ్యములచుబొంది సంతానరతుడై
 కాలకంకునిగూర్చి ఘనతపముచేయ
 లింగదాసంగె సారాంగధరునపుడు
 అంతనాపుత్రుని నమ్మిలిరబెరువ
 జవ్వనవంతుడౌ జనకుడాతనికి
 పరిణయమునేయనుతు ప్రతిబింబములను
 పటములందునవ్రాసి పలురాష్ట్రములకు
 బంపెనుతుకీడె న వనితజూచుటకు
 అంతనొకదేవుని నతిహాపవతియు
 చిత్రాంగియచుదాని చిత్రపటమంధ
 కనిరాజుమోహించి కపటమునదాని
 తానెపెండిలియాడె తనయుచుచూరు

సారంగధరుని
 జన్మననుగుణముల్ చక్కదనములును
 వినివానిగామించి విరహభిమునుగు
 నందెలోనృపుడు మృగయాధైయైవనికి
 నరుగంగసారంగ ధరునిమదిగోరె
 నటమంత్రహితులతో నారాజసుతుడు
 పురమునకాళి పథముకెగిరించె
 నదియెందులోక చిత్రాంగిసాధమున
 వ్రాలంగదెలిసికొని పట్టచిత్రాంగి
 దానకై సారంగ ధరుడుచిత్రాంగి
 వేడుకొననీకకడు విరహవేదనచే
 పొందుగోరగవాడు పొమ్మంచలేది
 వచ్చిహితులకుడెట్టి భననంబుజేరె
 చిత్రాంగిగోష్ఠించి శిశుమునఁజేసి
 సుతునపై కొండెము ల్కూటిగాజెప్ప
 గోపించియారాజు కొమరునింట్టి
 కాలసేతులనడవి ఖండించజేసె

అంతనాసారంగు డా ర్తినొందంగ
 ధరణియాతనిపూర్వ చరితమ్ము జెప్పె
 ఆలోనమునియె కండారోదనమ్ము
 వినివచ్చిసారంగు పీఠీంచికరుణ
 గొనిపోయిగడుసమ్మ తినివానిబెంచె
 కాలుసేతులునొసగ గాకుమారుండు
 తల్లిదండ్రులచూడ తపసి సెలవొంది
 పెడలివారలగాంచి వేట్కుతోమరల
 మునినాథుసేవింప జనుదెంచెవనికి
 రాజరుషియెవాడు రాజిలుచుండె ||జయా||

—♦ ద శా వ తా ర ము లు. ♦—

సోమకుడువార్ధిలో శ్రుతులదాచంగ
 మత్స్యమైగొనిన శ్రీమత్స్వామతార
 సురప్రీతికై వార్ధి జొరికర్పరమున
 కుధరమై తినయట్టి కూర్మావతార

కనకాక్షుపిలవాన్ గర్జితనరచంగ
 పందియైవగగొన్న పక్షపాతం
 భక్తునిబాధించు పనేడికశేప్తనిట్టి
 శక్తిించినట్టినర సింహవతార
 బలికల్మహరియించి పాకానికిచ్చి
 ప్రాణుతిగాంచినయట్టి హమా వతార
 మునిసుతువై రాజే మూకమృది
 ప్రబలినభార్గవ రామావతార
 రఘువంశభప్రదవై రావణజంపి
 రాజ్యమేలినరఘు రామావతార
 ఖలుప్రలంబాసురుని ఖండించిజగతి
 రక్షించినట్టెదల రామావతార
 ధరప్రబుద్ధుడవెను ధత్తంబునిట్టి
 ప్రజలపాలించిన జాతావతార
 కలిదోషమెడలించి కర్ణావతార
 గాదిదుష్టులజంపు కల్కావతార
 మేమెల్లనీరేతనీ ప్రభావములు

గీ_త్రితమేపుడు రక్షింపుమోదేవ ||జయా||

• దసరాకట్న మివ్వనివారిని యిమ్మనియడుగుట

మండిదొరగారు యేటేటమేము
దసరాకువచ్చితమ దర్శనముచేయ
సద్యముల్చదువుమని పట్టపట్టెదరు
కట్న మన్నంతనే యట్టలేచెదరు
బాలురమమ్మిట్లు బాధించమీకు
యేనిసౌభింశనో యెరిగింపుడయ్య
అయ్యవారునుమేము అనుదినంబిట్లు
తీరిగితిరిగీకాదు దిగలాగుచుండె
నిలబెట్టమాకేమి నిలుపుజీతములు
ముట్టజెప్పెదరయ్య మోమాటమేల
ఈదలనుకున్న మాకీయుడివేగ
లేకున్న చెప్పడి మీకుపుణ్యము
కట్న మిందక కాని కదలరీగురువు
అట్టయుంచివమాకు వాయాసమయ్య ||జయా||

— అంగదతాయభారము. —

వినుమోరీరావణ విశదరబుగాను
 రక్కసులబరిహార్ష రాజవభవుడు
 దేవేంద్రుడాదిగా దేవతుల్లేద
 నాదివిష్ణువరాము డై యనతరించె
 వానిభార్యయనీత వర్ణక్షీ సము
 దానిదెచ్చితివేల తగునయింకెన
 సీతనర్పించియా శ్రీరాముపాద
 పద్మయుగ్మముకెడిగి ప్రితుకమీభగ || కయో ||

మొదటిభాగము సంపూర్ణము

10426

